

Prof. dr hab. Bronisław Ziemianin

(1935–2019)

Profesor dr hab. Bronisław Ziemianin był znakomitym prawnikiem, nauczycielem akademickim, twórcą Wydziału Prawa i Administracji US oraz wieloletnim dziekanem tego Wydziału.

Urodził się w 1935 roku w Głogowie Małopolskim. Jego droga prawnicza rozpoczęła się na WPIA UAM w Poznaniu, na którym ukończył studia prawnicze w 1967 roku. Pracę w szkolnictwie wyższym podjął w wieku 41 lat. Wcześniej gromadził swoje doświadczenie w gospodarce, w której pełnił wiele funkcji kierowniczych i zarządzających.

Rozprawę doktorską prof. Ziemianin przygotowywał jeszcze w czasie pełnienia funkcji dyrektora w przedsiębiorstwie państwowym. Promotorem tej rozprawy był prof. Z. Radwański, twórca teorii prawa cywilnego.

Stopień naukowy doktora nauk prawnych prof. Ziemianin uzyskał w 1977 roku na WPIA UAM w Poznaniu na podstawie rozprawy doktorskiej „Umowy agencyjne o prowadzenie punktów sprzedaży detalicznej i zakładów gastronomicznych”, a stopień doktora habilitowanego nauk prawnych uzyskał w 1986 r. na podstawie rozprawy „Organy przedsiębiorstwa państwowego”, której recenzentami byli profesorowie: Z. Radwański, L. Bar, A. Klein i R. Malinowski.

Pracę naukową prof. Ziemianin rozpoczął na Politechnice Szczecińskiej, na której pełnił funkcję kierownika Zakładu Obrotu Towarowego i Usług. Następnie był zastępcą kierownika Studium Administracyjnego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Szczecinie, które stanowiło podstawę do utworzenia WPIA. Z Uniwersytetem Szczecińskim związany był od momentu jego powstania. Współtworzył Instytut Prawa i Administracji, przekształcony później w WPIA. Przez 25 lat pełnił funkcję kierownika Katedry Prawa Cywilnego i Handlowego na WPIA US, a przez ponad dwie kadencje, od 1990 roku był dziekanem tego Wydziału.

Po uzyskaniu stopnia doktora, w 1980 roku prof. Ziemianin rozpoczął działalność na rzecz związków zawodowych w Szczecinie i został ekspertem prawnym Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Stoczni Szczecińskiej. W tym samym roku Rada

Państwa powołała go na członka Zespołu do opracowania projektu ustawy o związkach zawodowych. Był członkiem Komisji związkowo-rządowej, która opracowała opinię prawną w sprawie możliwości tworzenia niezależnych związków zawodowych. Opinia ta stała się jedną z podstaw decyzji Rady Państwa o dopuszczeniu do tworzenia tych związków.

Profesor Ziemianin bronił idei samodzielności związków. Został więc powołany do przygotowania projektu ustawy o przedsiębiorstwach państwowych oraz projektu ustawy o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego. Obok profesora Ludwika Bara jest współautorem tych projektów, brał także udział w pracach komisji sejmowej, która nadała ostateczny kształt obu projektom ustaw uchwalonych w 1981 roku. Wcześniej uczestniczył w przygotowaniu projektu ustawy o przedsiębiorstwie społecznym.

Po zakończeniu tego etapu swojej działalności zawodowej prof. Ziemianin ponownie zajął się sprawami gospodarczymi. Opracował wiele opinii prawnych na użytek organów państwa, organów samorządu terytorialnego, a także podmiotów gospodarczych. Z powodzeniem wykonywał zawód radcy prawnego.

Ukoronowaniem kariery naukowej prof. Ziemianina było nadanie mu w 2000 roku tytułu profesora nauk prawnych przez Prezydenta RP. Jako profesor zwyczajny pracował na WPIA US oraz w Wyższej Szkole Administracji Publicznej w Szczecinie, którą współtworzył.

Profesor Ziemianin opublikował ponad 220 prac naukowych. Są wśród nich trzy monografie: *Handel agencyjny. Zagadnienia organizacyjno-prawne*; *Organy przedsiębiorstwa państwowego*; *Samorządne przedsiębiorstwo państwowe*; a także komentarze, podręczniki, artykuły, glosy, recenzje, referaty na konferencje naukowe. Prace te oceniane były jako mające istotny wkład w rozwój doktryny prawniczej, wpływając zarówno na tworzenie prawa, jak i jego stosowanie. Ważne miejsce w twórczości prof. Ziemianina zajmują podręczniki akademickie z zakresu prawa cywilnego, prawa rzeczowego i prawa zobowiązań.

Profesor Ziemianin wypromował pięciu doktorów nauk prawnych. Opracował wiele recenzji w przewodach doktorskich, przewodach habilitacyjnych, w postępowaniach o nadanie tytułu profesora oraz laudację w postępowaniu o nadanie tytułu doktora honoris causa prof. Z. Radwańskiemu.

Był m.in. członkiem komitetu redakcyjnego „Państwa i Prawa”, członkiem Komitetu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk i członkiem jego prezydium. W latach 1981–1989 pełnił funkcję stałego eksperta Sejmowej Komisji do Spraw Samorządu Pracowniczego Przedsiębiorstw Państwowych. Został odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, a także wieloma odznaczeniami resortowymi, zawodowymi i regionalnymi oraz medalem za zasługi dla Szczecina.

Profesor Ziemianin podchodził do nauki z dużym krytycyzmem badawczym, kierując się przekonaniem swojego nauczyciela i mistrza Z. Radwańskiego, o którym pisał, że „wartością najwyższą w jego twórczości naukowej jest dbałość o prawdę, klarowność założeń metodologicznych, ścisłość i jasność wypowiedzi”.

Profesor Ziemianin zmarł w 2019 r.

Autor: Dr Karolina Ziemianin